

Sygn. akt VIII Cz 261/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VIII Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSO Małgorzata Kończal (spr.),

Sędziowie SO Jadwiga Siedlaczek, SO Hanna Matuszewska

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2013 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **mał. M. K. działającego przez matkę K. M.**

przeciwko **P. K.**

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego

na **postanowienie Sądu Rejonowego w Toruniu**

z dnia 4 marca 2013 r.

sygn. akt III RC 1407/12

w przedmiocie zabezpieczenia powództwa

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Toruniu w sprawie z powództwa mał. M. K. działającego przez matkę K. M. przeciwko P. K. o alimenty udzielił mał. powodowi zabezpieczenia poprzez zobowiązanie pozwanego do płacenia na rzecz powoda alimentów w kwocie po 500 zł miesięcznie począwszy od 1 marca 2013 r. z góry do dnia 15 – tego każdego miesiąca do rąk matki małoletniego K. M. z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności każdej z rat, na okres do prawomocnego zakończenia postępowania, a w pozostałej części wnioszek oddalił.

Sąd Rejonowy wskazał, że matka mał. powoda wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz mał. M. K. alimentów w kwocie po 900 zł. Wniosła także o zabezpieczenie powództwa w kwocie po 700 zł miesięcznie.

Sąd I instancji ustalił, że mał. powód urodził się w dniu (...)uczęszcza do żłobka, za który opłata wynosi 300 zł miesięcznie. Ponadto matka mał. powoda ponosi 400 – 500 zł miesięcznie na opiekunkę, 200 zł na leki dla powoda. Całkowity miesięczny koszt utrzymania mał. powoda jego matka oceniła na kwotę 2200 zł. Matka mał. powoda otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2600 zł, i ma na utrzymaniu także starszą córkę w wieku 16 lat, która się uczy. Płaci za mieszkanie około 700 zł miesięcznie. Pozwany natomiast zarabia ok. 1780 zł netto, mieszka u swej siostry, płacąc za mieszkanie 350 zł. Na dojazdy do pracy wydaje 300 zł oraz spłaca kredyty w kwocie ok. 700 zł miesięcznie.

W ocenie Sądu Rejonowego możliwości zarobkowe pozwanego w zestawieniu z usprawiedliwionymi potrzebami mał. powoda pozwalają na zasądzenie od pozwanego na rzecz mał. powoda tytułem zabezpieczenia 500 zł.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł pozwany wskazując, że uzyskiwany przez niego dochód nie pozwala mu na uiszczanie alimentów ponad kwotę 400 zł. Podkreślił przy tym, że partycypuje nadto w kosztach utrzymania i wychowania syna czyniąc osobiste starania (w tym kupuje zabawki, ubrania, opłaca rachunek telefoniczny matki syna). Według skarżącego nie było jednak w ogóle potrzeby zasądzenia alimentów, albowiem dobrowolnie płaci 400 zł na rzecz syna. Mając na uwadze powyższe pozwany wniósł o zmianę postanowienia poprzez oddalenie wniosku, ewentualnie pozwany wniósł o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na zażalenie mał. powód wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 753 kpc konieczną przesłanką do udzielenia zabezpieczenia w sprawach o alimenty jest uprawdopodobnienie istnienia roszczenia, nie ma natomiast potrzeby wykazywania interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia. Wynika to z faktu, iż w przepisie tym unormowano szczególnie przypadek zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych, które ma charakter zabezpieczenia nowacyjnego i polega na stworzeniu na czas procesu nowej prowizorycznej sytuacji, w której obowiązany zobowiązany jest do zapłaty jednorazowo albo okresowo pewnej sumy pieniężnej. Przy czym celem zabezpieczenia w tym przypadku nie jest zapewnienie egzekucyjnego wykonania przyszłego wyroku, lecz natychmiastowe dostarczenie uprawnionemu środków utrzymania. W tym zakresie zabezpieczenie prowadzi do „prowizorycznego” zaspokojenia uprawnionego, a zakaz z art. 731 kpc nie ma zastosowania. Niemniej uwzględnienie wniosku o zabezpieczenie powództwa w omawianym wypadku nie jest równoznaczne z zobowiązaniem do uiszczenia uprawnionemu kwoty w wysokości żądanej w pozwie, aczkolwiek sytuacja taka nie jest wykluczona. Bezwzględnie należy bowiem podkreślić, że nie jest to zaspokojenie definitywne lecz jedynie prowizoryczne i warunkowe.

W ocenie Sądu Okręgowego, w sprawie niniejszej nie ulega wątpliwości, że mał. powód uprawdopodobnił swe roszczenie, jak słusznie zresztą przyjął Sąd Rejonowy. W tym miejscu bezwzględnie podkreślania wymaga, że zasądzeniu alimentów tytułem zabezpieczenia nie stoi na przeszkodzie dobrowolne uiszczanie przez pozwanego miesięcznie kwoty 400 zł na rzecz powoda. W tej mierze ukształtowało się już jednolite stanowisko, według którego osoba uprawniona do otrzymywania alimentów ma prawo ich dochodzenia na drodze sądowej nawet wówczas, gdy pozwany płacił dotychczas alimenty dobrowolnie; sąd takiego powództwa nie może oddalić, lecz powinien zasądzić odpowiednią kwotę tytułem alimentów (orzeczenie SN z dnia 3 kwietnia 1951 r., I C 98/51, OSNC 1952, Nr 2, poz. 38).

Słusznie zatem Sąd Rejonowy dokonał oceny okoliczności kształtujących tak sytuację uprawnionego, jak też zobowiązanego pod kątem zasądzenia alimentów tytułem zabezpieczenia.

Natomiast według Sądu Okręgowego, materiał dowodowy zebrany w sprawie już na obecnym etapie postępowania uzasadnia zasądzenie na rzecz mał. powoda tytułem zabezpieczenia powództwa o alimenty kwoty 500 zł. W szczególności należy wskazać, iż mał. powód w wystarczający sposób uprawdopodobnił, że jego potrzeby usprawiedliwiają zasądzenie na jego rzecz w trybie zabezpieczenia powyższej kwoty, a pozwany w żaden sposób temu nie zaprzeczył. Z drugiej strony sytuacja pozwanego nie wskazuje, aby nie był on w stanie uczestniczyć w pokrywaniu tytułem zabezpieczenia wydatków na utrzymanie syna w kwocie 500 zł. W szczególności wskazać należy, że sam pozwany zadeklarował już możliwość uiszczania tytułem alimentów kwoty 400 zł i taką kwotę dobrowolnie płaci. Przyznał nadto, że także w inny sposób wspomaga finansowo syna i jego matkę. W ocenie Sądu Okręgowego, powyższe w wystarczający sposób pozwala na ocenę, że możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają mu na partycypowanie w kosztach utrzymania mał. w kwocie po 500 zł. Jednocześnie podkreślić należy, że jest to rozwiązanie tymczasowe

na czas trwania procesu, dalsze postępowanie wykaże, w jakiej kwocie pozwany powinien uczestniczyć w kosztach utrzymania syna.

Biorąc powyższe pod uwagę, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 §2 zdanie pierwsze kpc, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.